

ПРИМІТКИ

до фінансової звітності за рік, що закінчився

31 грудня 2019 року ТОВ «КУА «КФС»

1. Інформація про компанію з управління активами

Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «Комплексний фінансовий сервіс», скорочена назва ТОВ «КУА «КФС» (далі Товариство) засновано згідно з рішенням Установчих зборів учасників від 20.08.2007 р. (Протокол №1).

ТОВ «КУА «Комплексний фінансовий сервіс» створене згідно з Законами України «Про господарські товариства», «Про цінні папери та фондовий ринок», «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)».

Зареєстровано Товариство Шевченківською районною у м. Києві державною адміністрацією 19.09.2007 р., номер запису у єдиному реєстрі 1 074 102 0000 026950. Країна реєстрації – Україна.

Згідно рішенням загальних зборів учасників ТОВ «КУА «КФС» від 08.06.2015 р. (Протокол 1-08/06/15) були внесені зміни до статуту, що були зареєстровані 17 червня 2015 року Реєстраційною службою головного управління міністерства юстиції у місті Києві, номер запису у єдиному реєстрі 1 074 105 0023 026950.

Ідентифікаційний код ЄДРПОУ Товариства: 35394082.

Місцезнаходження Товариства: 04086, м. Київ, вул. Бакинська 37-Г, оф.66.

Організаційно-правова форма господарювання - товариство з обмеженою відповідальністю. Товариство не має відокремлених підрозділів.

Кількість працівників станом на 31 грудня 2019 року склала 5 осіб.

Керівником Товариства є Генеральний директор – Кудрицький Р.В.

Основним видом діяльності Товариства є управління фондами (код за КВЕД 66.30), надання фінансових послуг (крім страхування), допоміжна діяльність у сфері фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення.

Ліцензії та інші дозвільні документи:

Товариство має ліцензію Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку на здійснення діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами) серії АЕ № 185408 (рішення від 26.12.2012 р. № 1175, строк дії ліцензії з 25.01.2013р.- необмежений).

Свідоцтво про членство в Українській асоціації інвестиційного бізнесу (протокол №413-0/07 від 24.12.2007 року).

Економічне середовище, в умовах якого Товариство проводить свою діяльність

Економічні процеси, що мають місце в Україні притаманні ринкам, що розвиваються та не мають сталих традицій. Неодноразові зміни податкової та валютної нормативної бази дозволяють можливість різних тлумачень і створюють додаткові труднощі для бізнесу, що здійснює свою діяльність в Україні.

Протягом останніх років Україна зазнала значних політичних та економічних раптових змін. Ці події призвели до зростання рівня інфляції, девальвації національної валюти щодо основних іноземних валют, неліквідності та волатильності фінансових ринків. Макрофінансова ситуація почала стабілізуватись протягом 2017-2019 років, про що свідчить збільшення реального ВВП України.

Протягом усього 2019 року Правління Національного банку України послідовно знижувало облікову ставку з 18 % до 13,5 % річних, одночасно проводячи жорстку монетарну політику щодо недопущення знецінення національної грошової одиниці. Вартість гривневих міжбанківських ресурсів, як і в попередні періоди, демонструвала тісний зв'язок із обліковою ставкою.

Можна передбачати вже настання позитивних тенденцій та перехід до більш передбачуваного сценарію розвитку економіки. Майбутній економічний розвиток України залежить від зовнішніх факторів і заходів внутрішнього характеру, що вживаються урядом для підтримки зростання та внесення змін до податкової, юридичної та нормативної бази.

Керівництво не може передбачити всі тенденції, які можуть впливати на фондовий сектор та інші галузі економіки, а також те, який вплив (за наявності такого) вони можуть надати на майбутній фінансовий стан Товариства. Керівництво впевнене, що воно вживає та буде вживати усіх необхідних заходів для забезпечення стабільної діяльності Товариства та отримання доходів.

У звітному році Товариство здійснювало управління активами двох корпоративних інвестиційних фондів та восьми пайових інвестиційних фондів:

Пайовий венчурний недиверсифікований закритий інвестиційний фонд «Фонд перспективних технологій», код ЄДРІСІ 2331010;

Пайовий венчурний недиверсифікований закритий інвестиційний фонд «Фонд соціального розвитку»,

код ЄДРІСІ 2331011;
 Пайовий венчурний недиверсифікований закритий інвестиційний фонд «ДомІнвестКапітал», код ЄДРІСІ 2331012;
 Пайовий венчурний недиверсифікований закритий інвестиційний фонд «Фонд регіонального розвитку», код ЄДРІСІ 2331013;
 Пайовий венчурний недиверсифікований закритий інвестиційний фонд «Фонд сприяння розвитку будівництва», код ЄДРІСІ 2331014;
 Пайовий венчурний недиверсифікований закритий інвестиційний фонд «Фонд інноваційних проєктів», код ЄДРІСІ 2331239;
 Пайовий венчурний недиверсифікований закритий інвестиційний фонд «Фонд енергозберігаючих технологій», код ЄДРІСІ 2331240;
 Пайовий венчурний недиверсифікований закритий інвестиційний фонд «Фонд модернізації виробництва», код ЄДРІСІ 2331241;
 Публічне акціонерне товариство «Закритий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд «ФОРТІС», код ЄДРІСІ 133173;
 Публічне акціонерне товариство «Закритий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд «КОРДІС», код ЄДРІСІ 13300108.

Станом на 31 грудня 2019 р. учасниками Товариства були:

Учасники товариства:		31.12.2019
		%
Драгальчук Андрій Адамович	фізична особа	9
Губань Володимир Петрович	фізична особа	9
Льницька Оксана Миколаївна	фізична особа	9,5
Кудрицький Роман Вікторович	фізична особа	9,5
Легкий Андрій Вікторович	фізична особа	9,5
Майко Віталій Іванович	фізична особа	6
Машара Марина Адамівна	фізична особа	9,5
Севастьянова Тетяна Володимирівна	фізична особа	9,5
Семенець Олег Анатолійович	фізична особа	9,5
Труш Олександр Вікторович	фізична особа	9,5
Чередніченко Микола Костянтинович	фізична особа	9,5
Всього:		100

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного відображення та подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2019 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 31 грудня 2019 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Дата переходу на МСФЗ є 01 січня 2014 року.

2.2. Нові та переглянуті стандарти та інтерпретації

При підготовці фінансової звітності за звітний період застосовувалися всі МСФЗ, чинні станом на кінець звітного періоду, які офіційно оприлюднені на веб-сайті Міністерства фінансів України, а також розглядалися всі нові МСФЗ, але оцінка впливу на фінансову звітність Товариства здійснювалася стосовно тих МСФЗ, які офіційно оприлюднені на веб-сайті Міністерства фінансів України.

МСФЗ 16 «Оренда». Стандарт випущений у січні 2016 року, заміняє існуючий МСБО 17 та прибирає розмежування між фінансовою та операційною орендою, і набирає чинності з 1 січня 2019 року. Новий стандарт вимагає визнавати зобов'язання з оренди, яке відображає майбутні орендні платежі, та «право користування активом» для всіх орендних договорів. Нова модель базується на логіці, що з економічної точки зору орендний договір ідентичний придбання права використовувати актив, вартість якого сплачується частинами. Орендарі повинні визнавати процентні витрати на зобов'язання з оренди та амортизувати право використання активу. Виняток дозволяється лише для певних короткострокових договорів оренди та оренди малоцінних активів. Це виключення може бути застосоване тільки орендарями. Для орендодавців облік залишається в основному таким, як був відповідно до вимог МСБО 17. За рішенням Товариства МСФЗ 16 «Оренда» до дати набуття чинності не застосовується. Наразі Товариство оцінює вплив застосування МСФЗ 16 «Оренда» на фінансову звітність, показники розраховуються.

З 1 січня 2018 року МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» має нову редакцію, яка серед іншого передбачає зміну підходів до зменшення корисності фінансових активів. Враховуючи класифікацію фінансових активів, що використовуються Товариством, розрахунок очікуваних кредитних збитків застосовується до фінансових активів, що оцінюються за амортизованою вартістю.

МСФЗ 15 «Виручка за договорами з покупцями» вступив в силу з 01 січня 2018 року. МСФЗ 15 визнає принципи визнання доходу і повинен застосовуватися до всіх договорів з покупцями, окрім тих, які безпосередньо пов'язані з фінансовими інструментами та договорами оренди та мають регулюватися іншим діючим стандартом МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Згідно МСФЗ 15, виручка повинна визнаватися за фактом передачі товарів або послуг в розмірі відшкодування, право на яке Товариство очікує отримати в обмін на передачу цих товарів або послуг.

МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу» вступає в силу з 01 січня 2020 року. Зміни запроваджують переглянуте визначення бізнесу. Бізнес складається із внесків і суттєвих процесів, які у сукупності формують здатність створювати віддачу. Нове керівництво визначає систему, яка дозволяє визначити наявність внеску і суттєвого процесу, у тому числі для компаній, які знаходяться на ранніх етапах розвитку і ще не отримали віддачу. У разі відсутності віддачі, для того щоб підприємство вважалось бізнесом, має бути наявним організований трудовий колектив. Визначення терміну «віддача» звужується, щоб зосередити увагу на товарах і послугах, які надаються клієнтам, на формуванні інвестиційного доходу та інших доходів, при цьому виключаються результати у формі скорочення витрат та інших економічних вигод. Крім того, наразі більше не потрібно оцінювати спроможність учасників ринку замінювати відсутні елементи чи інтегрувати придбану діяльність і активи. Організація може застосувати «тест на концентрацію». Придбані активи не вважатимуться бізнесом, якщо практично вся справедлива вартість придбаних валових активів сконцентрована в одному активі (або групі аналогічних активів).

МСБО 1 «Подання фінансової звітності» та МСБО 8 «Облікова політика, зміни в облікових оцінках та помилки». Зміни набувають чинності 01 січня 2020 року. Зміни уточнюють визначення суттєвості, пояснення до цього визначення та застосування цього поняття завдяки включенню рекомендацій щодо визначення, які раніше були наведені в інших стандартах МСФЗ. Інформація є суттєвою, якщо обґрунтовано очікується, що її пропуск, спотворення або затуманення може вплинути на рішення основних користувачів фінансової звітності загального призначення, винесені на підставі такої фінансової звітності, що представляє фінансову інформацію про звітуючу компанію. Зміни забезпечують послідовність використання визначення суттєвості в усіх стандартах МСФЗ.

МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації», МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка». Зміни стосуються процентних ставок (такі як LIBOR, EURIBOR і TIBOR), що використовуються в різних фінансових інструментах: від іпотечних кредитів до похідних інструментів. Поправки змінили вимоги до обліку хеджування: при обліку хеджування передбачається, що контрольний показник процентної ставки, на якому засновані грошові потоки, що хеджуються і грошові потоки від інструменту хеджування, не зміниться в результаті реформи; обов'язкові для всіх відносин хеджування, на які безпосередньо впливає реформа внутрішньобанківської ставки рефінансування; не можна використовувати для усунення будь-яких інших наслідків реформи; вимагають розкриття інформації про ступінь впливу поправок на відносини хеджування.

Концептуальна основа фінансової звітності. У новій редакції оновлено структуру документа, визначення активів і зобов'язань, а також додано нові положення з оцінки та припинення визнання активів і зобов'язань, подання і розкриття даних у фінансовій звітності за МСФЗ. Згідно нової редакції інформація, представлена у фінансовій звітності, також повинна допомагати користувачам оцінити ефективність керівництва компанії в управлінні економічними ресурсами. Принцип обачності трактується через підтримку нейтральності представлених даних. Обачність визначається як прояв обережності при винесенні

суджень в умовах невизначеності. Правдиве уявлення даних трактується як подання суті операцій, а не тільки їх юридичної форми. Нова редакція КОФЗ передбачає дві форми звітності: звіт про фінансовий стан і звіт про фінансові результати. Інші форми об'єднані під назвою «інші форми і розкриття», визначається, що дані фінансової звітності представляються за певний період і містять порівняльну інформацію, а також за певних обставин - прогнознi дані. У новій редакції КОФЗ вводиться поняття «звітуюче підприємство», під яким мається на увазі сторона економічної діяльності, яка має чітко визначені межі та поняття зведеної звітності. Вираз «економічний ресурс» замість терміну «ресурс» підкреслює, що Рада МСФЗ більше не розглядає активи лише як фізичні об'єкти, а, скоріше, як набір прав. Визначення активів і зобов'язань не відносяться до «очікуваних» надходжень або відтоків. Замість цього визначення економічного ресурсу відноситься до потенціалу активу / зобов'язання виробляти / передавати економічні вигоди. Нова глава КОФЗ присвячена опису різних методів оцінки (історична і поточна вартість (справедлива вартість, вартість використання)), інформації, яку вони надають. Вводиться в дію з 01 січня 2020 року.

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена (складена) 18 лютого 2020 року і засвідчена підписами осіб, наділених владними повноваженнями, які підтверджують, що вони несуть відповідальність за цю фінансову звітність.

Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження.

2.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2019 року.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основи оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій та умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначити категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

З 1 січня 2018 року Товариство застосовує МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами». Товариство отримує основний дохід від діяльності з управління активами. Застосування МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами» на відображення результатів діяльності не мало суттєвого впливу.

Керівництвом Товариства було прийнято рішення про застосування МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» з 1 січня 2015 року (застосування МСФЗ раніше дати набуття чинності дозволяється). МСФЗ 9 впроваджує нові вимоги до класифікації та оцінки фінансових активів і зобов'язань. Положення цього стандарту суттєво не вплинуло на фінансову звітність Товариства з огляду на відсутність фінансових інструментів, оцінка та класифікація яких змінилися б.

З 1 січня 2018 року МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» має нову редакцію, яка серед іншого передбачає зміну підходів до зменшення корисності фінансових інструментів. Враховуючи класифікацію фінансових активів, що використовується Товариством, розрахунок очікуваних кредитних збитків застосовується до фінансових активів, що оцінюються за амортизованою вартістю.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО 1 «Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методи "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Проте, оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, то ця інформація наведена в п. 6.2, 6.3 цих Приміток.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Згідно МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку, тобто на дату, коли актив або зобов'язання будуть передані Товариству (визнання інструменту), або з якого актив або зобов'язання передаються Товариством (припинення визнання інструменту).

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- Фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю плюс операційні витрати, які безпосередньо належать до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання. При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взятє зобов'язання) визнають у прибутку або збитку. Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних та депозитних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активів.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації), ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється та їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

По терміну погашення дебіторська заборгованість ділиться на поточну та довгострокову.

Після первісного визнання подальша оцінка довгострокової дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка.

Поточна заборгованість оцінюється за сумою первісного рахунку-фактури (акту наданих послуг), якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться боргові цінні папери, які Товариство не має наміру тримати до дати їх погашення у портфелі до погашення, акції та паї (частки) господарських товариств .

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю. Справедлива вартість акцій/облігацій, які внесені до біржового списку, визначається за найнижчим біржовим курсом на звітну дату.

Акції українських емітентів, що не мають обігу на організованому ринку та річну фінансову звітність яких отримати неможливо, а також паї/частки господарських товариств, річну фінансову звітність яких отримати неможливо, оцінюються за останньою відомою (але термін фінансової звітності не повинен перевищувати 1 рік) фінансовою звітністю. Акції українських емітентів, що не мають обігу на організованому ринку та річну фінансову звітність яких отримати неможливо, а також паї/частки господарських товариств, річну фінансову звітність яких отримати неможливо, термін наявної фінансової звітності яких перевищує 1 рік, оцінюються за нульовою вартістю.

Справедлива вартість цінних паперів емітентів, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід. Якщо відбувається відновлення обігу таких цінних паперів, то їх справедлива вартість визначається відповідно до цієї облікової політики. По закінченню трьох років та за умови не відновлення обігу справедлива вартість таких цінних паперів дорівнює нулю.

Паї (частки) господарських товариств після первісного визнання повинні оцінюватись за справедливою вартістю. Проте за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливу вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні. Товариство враховує свої інвестиції в асоційоване підприємство, використовуючи метод пайової участі згідно з МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства».

Інвестиції в асоційоване підприємство класифікуються як довгостроковий актив.

Метод участі в капіталі - метод обліку, при якому інвестиції при первісному визнанні оцінюються за фактичною вартістю, а потім їх вартість коригується з урахуванням зміни частки інвестора в чистих активах об'єкта інвестування після придбання. Прибуток або збиток інвестора включає частку інвестора в прибутку або збитку об'єкта інвестування, а інший сукупний дохід інвестора включає частку інвестора в іншому сукупному прибутку об'єкта інвестицій.

Товариство відображає свою зацікавленість шляхом включення у фінансову звітність своєї частки в прибутку чи збитку такого об'єкта інвестицій. Відповідно до методу пайової участі при первісному визнанні інвестиції в асоційоване визнаються за собівартістю, а потім їх балансова вартість збільшується або зменшується за рахунок визнання частки Товариства в прибутку або збитку об'єкта інвестування після дати придбання. Частка Товариства в прибутку або збитку об'єкта інвестування визнається у прибутку або збитку Товариства. Кошти, отримані від об'єкта інвестицій в результаті розподілу прибутку, зменшують балансову вартість інвестицій.

При застосуванні методу участі Товариство використовує саму останню наявну фінансову звітність асоційованого підприємства. Якщо дати закінчення звітного періоду підприємства та асоційованого підприємства розрізняються, асоційоване підприємство готує для Товариства фінансову звітність станом на ту саму дату, що й фінансова звітність самого підприємства, за винятком випадків, коли це практично неможливо.

Протягом звітного року Товариство не проводило операцій з вказаними активами і не має їх на балансі.

3.3.5. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить дебіторську заборгованість, векселі та облігації, що не обертаються на активному ринку і не мають ринкової ціни котирування. Відсоткові, дисконтні облігації та векселі після первісного визнання оцінюються за справедливою вартістю або амортизованою собівартістю, якщо виконуються обидві умови передбачені параграфом 4.1.2 МСФЗ 9, із урахуванням вимог до зменшення корисності. Якщо боргові цінні папери, що оцінюються за амортизованою собівартістю, погашаються достроково, то неамортизований залишок різниці відображається у звіті про сукупний дохід того періоду, в якому відбулося дострокове погашення.

У випадку неможливості оцінювання векселів за амортизованою собівартістю застосовуються оцінка справедливої вартості із застосуванням доходного підходу.

У випадку невиконання зобов'язань емітентом боргових цінних паперів та відсутності укладеного договору щодо реструктуризації заборгованості оцінка таких цінних паперів, а також нарахований, але несплачений дохід за ними здійснюється враховуючи очікування надходження майбутніх економічних вигід.

3.3.6. Зобов'язання.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;

- Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Первісно кредити банків визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку, та будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка.

3.3.7. Згорання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання його у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року. Встановити рівень суттєвості для визнання необоротних активів у розмірі 1500 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Прибуток або збиток, що виникає від припинення визнання об'єкта основних засобів активом визнається як різниця між чистими надходженнями від вибуття та балансовою вартістю об'єкта.

Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу.

3.4.2. Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом протягом строку корисного використання об'єкта, який визначається при введенні його в експлуатацію. Строки корисного використання:

машини та обладнання	5 років
комп'ютерна техніка	3 роки
меблі та приладдя	4 роки

Капітальні вкладення в орендовані приміщення (за їх наявності) амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.4. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу протягом строку корисного використання об'єкта. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо оренди

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

3.6. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

3.7. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.7.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

3.7.2. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми.

3.7.3. Пенсійні зобов'язання

Відповідно до українського законодавства, Товариство утримує внески до Пенсійного фонду із заробітної плати працівників. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування із поточних нарахувань заробітної плати. Такі витрати відображаються у періоді, в якому були надані працівниками послуги, що надають їм право на одержання внесків, та зароблена відповідна заробітна плата.

3.8. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.8.1. Доходи та витрати

Товариство визнає дохід від надання послуг, коли (або у міру того, як) воно задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяну послугу (тобто актив) клієнтові. Актив передається, коли (або у міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом.

Для визнання доходу Товариство ідентифікує договір та окремі зобов'язання щодо виконання в межах укладеного договору, визначає ціну договору, розподіляє ціну договору між зобов'язаннями щодо виконання, визнає дохід, коли (або в міру того, як) вона виконує (задовольняє) зобов'язання щодо виконання.

Товариство обліковує договір з клієнтом, який належить до сфери застосування цього стандарту, тільки тоді, коли виконуються всі перелічені далі критерії (параграф 9 МСФЗ 15):

- а) сторони договору схвалили договір (письмово, усно чи у відповідності з іншою звичною практикою ведення бізнесу) і готові виконувати свої зобов'язання;
- б) Товариство може визначити права кожної сторони відносно товарів або послуг, які будуть передаватися;
- в) Товариство може визначити умови оплати за товари або послуги, які будуть передаватися;
- г) договір має комерційну сутність (тобто очікується, що ризик, час або величина майбутніх грошових потоків Товариство зміняться внаслідок договору); та
- д) цілком ймовірно, що Товариство отримає компенсацію, на яку вона матиме право в обмін на товари або послуги, які будуть передані клієнту.

Товариство щокварталу аналізує угоди на відповідність критеріям визнання контрактами.

Коли якась частина договору виконана, Товариство відображає договір у звіті про фінансовий стан як контрактний актив або контрактне зобов'язання, залежно від співвідношення між виконанням Товариством свого зобов'язання за договором та оплатою, здійсненою клієнтом. Товариство відображає будь-які безумовні права на компенсацію окремо як дебіторську заборгованість (параграф 105 МСФЗ 15).

Після первісного визнання дебіторської заборгованості внаслідок договору з клієнтом будь-яка різниця між оцінкою дебіторської заборгованості відповідно до МСФЗ 9 та відповідної визнаної суми доходу подаються як витрати (наприклад, як збиток від зменшення корисності) (параграф 108 МСФЗ 15).

Товариство відображає контрактне зобов'язання в момент здійснення платежу клієнтом або в момент, коли такий платіж підлягає сплаті (залежно від того, яка дата раніше), якщо клієнт компенсує Товариству вартість активу/послуги або у Товариства є безумовне право на суму компенсації (дебіторська заборгованість) до дати фактичного надання послуги клієнту.

Товариство відображає контрактний актив, за винятком сум, які відображаються як дебіторська заборгованість, якщо Товариство передає активи або надає послуги клієнту до того, як клієнт компенсує їх вартість, або до дати, коли компенсація підлягатиме сплаті клієнтом.

При визначенні вартості винагороди від управління активами Товариство відповідно до МСФЗ 15 використовує метод оцінювання за результатом. До методу оцінювання за результатом належить, зокрема, аналіз виконання, завершеного на сьогоднішній день, оцінки досягнутих результатів. Враховуючи принцип професійного скептицизму для змінної вартості винагороди розрахунок доходу здійснюється на кінець кожного місяця.

Результат визначення розміру винагороди по управлінню активами оформлюється актом виконаних робіт, в якому відображається розрахунок (оцінка) досягнутих результатів на звітну дату.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) Товариство передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу;
- б) Товариство передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;
- в) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
- г) суму доходу можна достовірно оцінити;
- д) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- та
- е) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дивіденди визнаються доходом лише у разі, якщо: - право Товариства на одержання виплат за дивідендами встановлено; - є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з дивідендами, надійдуть до Товариства; - суму дивідендів можна достовірно оцінити.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.8.2. Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

4.2. Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.3. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожен звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтвані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
	погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.		
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

5.2. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Залишки активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю станом на 31 грудня 2019 року в Товаристві відсутні.

5.3. Переміщення між 1-м та 2-м рівнями ієрархії справедливої вартості

Переміщення між рівнями ієрархії протягом звітного 2019 року та попереднього 2018 року не було.

5.4. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю:

	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	2019	2018	2019	2018
1	2	3	4	5
Цінні папери	0	13 748	0	13 748
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	13854	142	13854	142
Інша поточна дебіторська заборгованість	245	513	245	513
Грошові кошти та їх еквіваленти	15	20	15	20
Кредиторська заборгованість	394	711	394	711

Справедливу вартість дебіторської та кредиторської заборгованості неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Цінні папери, а саме інвестиційні сертифікати ПВНЗІФ «ФСР» та ПВНЗІФ «ФСРБ» було реалізовано в лютому 2019р. за балансовою вартістю.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1. Дохід від реалізації

	2019р.	2018р.
Дохід від надання послуг з управління активами	400	632
Дохід від надання консультаційних послуг	10	0
Всього доходи від реалізації	410	632

6.2. Інші доходи, інші витрати

Інші доходи	2019р.	2018р.
Доходи від реалізації фінансових інвестицій	13760	705
Всього	13760	705
Інші витрати	2019р.	2018р.
Витрати від реалізації фінансових інвестицій	13748	810
Інші витрати	0	0
Всього	13748	810

6.3. Адміністративні витрати

	2019р.	2018р.
Матеріальні витрати		
Витрати на персонал	222	205
Відрахування на соціальні заходи	49	45
Амортизація основних засобів і нематеріальних активів	5	1
Консультаційно-інформаційні послуги, в т.ч. членські внески УАІБ	60	144
Витрати на оренду офісу	18	24
Послуги банків	9	9
Інші адміністративні витрати	31	53
Всього адміністративних витрат	394	481

6.4. Фінансові доходи та витрати

	2019	2018
Фінансові доходи	0	0
Фінансові витрати	0	0

Доходи та витрати по операціях з фінансовими активами (продаж, переоцінка) в Звіті про фінансові результати не згортаються, а відображені окремо – в доходах відображено вартість реалізації, в витратах – собівартість реалізації.

6.5. Податок на прибуток

Товариство розраховує податок на прибуток відповідно до вимог Податкового кодексу України. Згідно пункту 134.1.1 ПКУ Товариство визначає прибуток шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень Податкового кодексу.

Товариство за 2019 рік корегує фінансовий результат до оподаткування на такі різниці:

- різниці, які виникають при нарахуванні амортизації необоротних активів
- різниці, що виникають при формуванні забезпечень (резервів)
- різниці щодо операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів

Основні компоненти витрат з податку на прибуток за звітний період, тис.грн.:

	31.12.2019	31.12.2018
Прибуток до оподаткування	28	45
Різниці, які виникають відповідно до ПКУ	-15	-27
Податкова ставка	18%	18%
Витрати з податку на прибуток	2	3
Поточні витрати з податку на прибуток	2	3
Відстрочений податок на прибуток	0	0

6.6. Нематеріальні активи

За історичною вартістю	Нематеріальні активи
31 грудня 2018 року	1,4
Надходження	0
31 грудня 2019 року	1,4
Накопичена амортизація	
31 грудня 2018 року	1,1
Нарахування за рік	0,3
Вибуття	0
31 грудня 2019 року	1,4
Чиста балансова вартість	
31 грудня 2018 року	0,3
31 грудня 2019 року	0

6.7. Основні засоби

За історичною вартістю	Машини та обладнання	Меблі та приладдя	Всього
1	2	3	4
31 грудня 2018 року	62	0	62
Надходження	21	0	21
Вибуття	0	0	0
31 грудня 2019 року	83	0	83
Накопичена амортизація			
31 грудня 2018 року	62	0	62
Нарахування за рік	5	0	5
Вибуття	0	0	0
31 грудня 2019 року	67	0	67
Чиста балансова вартість			
31 грудня 2018 року	0	0	0
31 грудня 2019 року	16	0	16

Станом на 31 грудня 2019 та 2018 років у складі основних засобів повністю зношені основні засоби становлять 62 тис. грн.

Переоцінка основних засобів протягом звітного періоду не проводилась.

Зменшення корисності та відновлення корисності не відбувалось.

Основних засобів, щодо яких могли б існувати передбачені чинним законодавством обмеження володіння, користування та розпорядження немає.

Переданих у заставу основних засобів немає.

Основних засобів, що тимчасово не використовуються (консервація, реконструкція, тощо) немає.

Вилучення основних засобів для продажу в звітному періоді не здійснювалось.

6.8. Запаси

Облік і відображення у фінансовій звітності запасів здійснюється відповідно до МСБО 2 «Запаси». Запасами визнаються активи Товариства, які утримуються з ціллю надання послуг та забезпечення функціонування офісу та його обладнання. Товариство застосовує формулу оцінки запасів при їх вибутті або передачі у виробництво з надання послуг за ідентифікованою собівартістю.

Інформація про запаси:

	31 грудня 2019р.	31 грудня 2018р.
Витратні матеріали (за історичною собівартістю)	2	0
Всього запаси	2	0

6.9. Торговельна та інша дебіторська заборгованість

Станом на 31 грудня 2019 року Товариство має поточну дебіторську заборгованість, представлену в наступній таблиці:

	31 грудня 2019	31 грудня 2018
Торговельна дебіторська заборгованість	13854	142
Розрахунки з бюджетом	0	0
Інша дебіторська заборгованість	245	513
Чиста вартість торговельної дебіторської заборгованості	14099	655

Торговельна дебіторська заборгованість складається із дебіторської заборгованості за надані послуги з управління активами у розмірі 94 тис. грн. та заборгованість контрагента за цінні папери в розмірі 13 760 тис.грн.

Інша дебіторська заборгованість - це заборгованість за надані позики у розмірі 98 тис.грн. та заборгованість пайових фондів по витратах, сплачених за рахунок КУА у розмірі 147 тис.грн.

Погашення дебіторської заборгованості відбудеться протягом 2020 року.

Станом на 31 грудня 2019 та 2018 років знецінення торговельної дебіторської заборгованості не було.

Станом на 31 грудня 2019 року дебіторської заборгованості з простроченим терміном погашення немає.

6.10. Грошові кошти

Станом на 31.12.2019 року грошові кошти та їх еквіваленти складаються з грошей на поточних рахунках.

	31 грудня 2019	31 грудня 2018
Поточні рахунки в банках, в грн.	15	20
Всього	15	20

6.11. Статутний капітал

Станом на 31 грудня 2019 року та 31 грудня 2018 року зареєстрований та сплачений капітал Товариства складав 14400 тис. грн. Резервний капітал в розмірі 8 тис.грн. було сформовано 31.12.2013р.

6.12. Короткострокові забезпечення

Короткострокові забезпечення Товариства складаються з резерву на оплату відпусток та резерву майбутніх платежів. Залишки резервів на звітні дати наступні:

	31 грудня 2019	31 грудня 2018
Резерв відпусток	75	88
Резерв майбутніх платежів	10	13
Всього	85	101

6.13. Торговельна та інша кредиторська заборгованість

Торговельна та інша кредиторська заборгованість представлена наступним чином:

	31 грудня 2019	31 грудня 2018
Торговельна кредиторська заборгованість	6	163
Розрахунки з бюджетом	33	64
Заробітна плата та соціальні внески	88	219
Заборгованість перед учасниками Товариства	0	0
Інші поточні зобов'язання	182	164
Всього кредиторська заборгованість	309	610

7. Розкриття іншої інформації

7.1 Умовні зобов'язання.

7.1.1. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові обмеження піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.1.2. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалася в економіці України, і як результат, економічної нестабільності, що має місце на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, виходячи з наявних обставин та інформації, якою Товариство володіє на дату балансу, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен.

7.1.3. Юридичні питання

В процесі звичайної діяльності Товариство не залучено в судові розгляди і до нього не висуваються інші претензії. Керівництво Товариства вважає, що в кінцевому підсумку зобов'язання, якщо таке буде, що впливає з рішення таких судових розглядів або претензій, не зробить істотного впливу на фінансове становище або майбутні результати діяльності Товариства. Станом 31.12.2019р. Товариство не мала суттєвих претензій, які були б висунуті по відношенню до нього.

7.2 Розкриття інформації про пов'язані сторони

Відповідно до МСБО 24 «Розкриття інформації щодо пов'язаних сторін» пов'язаними вважаються сторони, одна з яких має можливість контролювати іншу, знаходиться під спільним контролем або може мати суттєвий вплив при прийнятті операційних та фінансових рішень.

При розгляді кожного можливого випадку відносин з пов'язаними сторонами до уваги береться суть цих відносин, а не лише юридична форма. Умови здійснення операцій з пов'язаними сторонами встановлюються у момент здійснення операцій.

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу Товариства;

- близькі родичі особи, зазначеної вище;
- компанії, що контролюють Товариства, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві;
- програми виплат по закінченні трудової діяльності працівників Товариства або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є пов'язаною стороною Товариства.

До пов'язаних осіб Товариства належать:

Фізична особа - Кудрицький Роман Вікторович – Генеральний директор Товариства. Володіє часткою Товариства в розмірі 9,5%. Є бенефіціаром відповідно до критерію можливості здійснювати вирішальний вплив на управління або господарську діяльність юридичної особи безпосередньо.

Фізична особа – Кудрицька Олена Миколаївна як близький родич та заступник Генерального директора Товариства.

В звітному році були проведені наступні операції з пов'язаними особами:

Операції з пов'язаними сторонами	31 грудня 2019	31 грудня 2018
Виплати провідному управлінському персоналу згідно штатного розкладу	133	107
Позика строкова безвідсоткова	0	314

До провідного управлінського персоналу відносяться генеральний директор Товариства та його заступник, головний бухгалтер. Безвідсоткова строкова позика, надана генеральному директору станом на 31.12.2018, була повністю погашена в грудні 2019 року.

7.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

7.3.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основні статті, у зв'язку з якими у Товариства виникає кредитний ризик, це грошові кошти.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація.

У Товариства для внутрішньої системи заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків створені: система управління ризиками, внутрішній аудит (контроль).

Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів та перед контрагентами;
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами.

7.3.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками,

характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення у фінансові інструменти.

Станом на кінець 2019 року Товариство не мало активів, які чутливі і підпадають під цінові ризики, тому потенційні зміни не вимірювались.

За станом на кінець звітної періоду у Товариства не було фінансових активів зі змінами цін внаслідок ринкового коливання.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Оскільки Товариство не мало активів в іноземній валюті, то активи не були чутливими до валютного ризику і потенційні зміни не вимірювались

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високоінфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Товариства контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті з фіксованою відсотковою ставкою. Керівництво Товариства здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір. У разі зростання відсоткових ризиків Товариство має намір позбутися боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою. Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

В зв'язку з відсутністю банківських депозитів в активах Товариства потенційні зміни по даному активу не вимірювались.

7.3.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, а також прогнозує потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Інформація щодо недисконтованих платежів за фінансовими зобов'язаннями Товариства в розрізі строків погашення представлена наступним чином:

Рік, що закінчився 31 грудня 2019 року	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
1	2	3	4	5	6	7
Торговельна та інша кредиторська заборгованість			6		-	6
Поточна кредиторська заборгованість перед бюджетом		33				33
Поточна кредиторська заборгованість по виплаті заробітної плати та розрахунки зі страхування		88				88
Інші поточні зобов'язання			182			182
Всього					-	309

Рік, що закінчився 31 грудня 2018 року	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
Торговельна та інша кредиторська заборгованість			163		-	163
Поточна кредиторська заборгованість перед бюджетом	40	24				64
Поточна кредиторська заборгованість по виплаті заробітної плати та розрахунки зі страхування		219				219
Інші поточні зобов'язання			58	106		164
Всього	40	260	221	106	-	610

7.4. Управління капіталом

Управління капіталом – це система принципів і методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з оптимальним його формуванням з різноманітних джерел, а також забезпеченням ефективного його використання у господарській діяльності підприємства.

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.
- дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервного діючого підприємства.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування.

За результатами діяльності 2019 р. власний капітал Товариства збільшився на 26 тис. грн. та станом на 31.12.2019р. становить 13738 тис. грн.

Товариство дотримується вимог ліцензійних умов діяльності, як компанії по управлінню активами стосовно розміру власного капіталу.

7.5. Пруденційні показники за 2019 рік

Розрахунок пруденційних нормативів здійснюється в Товаристві згідно «Положення щодо пруденційних нормативів професійної діяльності на фондовому ринку та вимог до системи управління ризиками», затверджене Рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 01.10.2015 р. №1597.

Показники по пруденційним нормативам, що застосовуються до компаній з управління активами, на 31.12.2019р. порівняно з 31.12.2018р.

	Розрахунковезначення станом на 31.12.2019 р.	Розрахунковезначення станом на 31.12.2018 р.	Нормативне значення станом на 31.12.2019 р.	Нормативне значення станом на 31.12.2018 р.	Висновок
Показник мінімального розміру власних коштів, грн.	13 482 669,81	13 665 741,29	>= 3,5 млн. грн.	>= 3,5 млн. грн.	Вимоги дотримано
Норматив	113,13	160,32	>= 1	>= 1	Вимоги

достатності власних коштів, коефіцієнт					дотримано
Коефіцієнт покриття операційного ризику	214,03	254,35	≥ 1	≥ 1	Вимоги дотримано
Коефіцієнт фінансової стійкості	0,97	0,95	$\geq 0,5$	$\geq 0,5$	Вимоги дотримано

7.6. Події після Балансу

Відповідно до засад, визначених МСБО 10 «Події після звітного періоду» щодо подій після дати балансу, події, що потребують коригування активів та зобов'язань Товариства відсутні.

Генеральний директор ТОВ «КУА «КФС»

Кудрицький Р.В.

Головний бухгалтер ТОВ «КУА «КФС»

Ільніцька О.М.

Директор

Ю. М. Фавищенко